

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, cu modificările și completările ulterioare

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B611 din 01.11.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, în sensul recunoașterii dreptului senatorilor și al deputaților de a sesiza Președintele României pentru a cere urmărirea penală a unui membru al Guvernului. Totodată, propunerea are în vedere modificarea modalității de numire a comisiei speciale prevăzute la art.16 alin.(1) din lege, precum și instituirea obligației Președintelui României de a cere urmărirea penală în cazul în care raportul comisiei speciale cuprinde propunerea privind cererea începerii urmăririi penale.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, ca și legea supusă modificării, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **titlu**, întrucât intervenția legislativă constă numai în modificarea legii de bază, nu și în completarea acesteia, expresia „și completarea” trebuie eliminată.

Totodată, precizăm că, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, atunci când în titlul unui act normativ se face referire la un alt act normativ, nu se indică intervențiile legislative suferite de acesta din urmă după intrarea sa în vigoare, informațiile urmând să figureze în partea introductivă a articolului unic.

În considerarea acestor observații, este necesară reformularea titlului, astfel:

„Lege pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială”.

3. Potrivit uzanței în redactarea actelor normative modificatoare, intervențiile legislative preconizate trebuie subsumate unui **articol unic**, în a cărui parte introductivă trebuie menționat actul normativ supus modificării, cu toate datele de identificare ale acestuia, cu precizarea că a fost republicat și că, ulterior republicării, a mai fost modificat și completat. Propunem următoarea formulare:

„**Articol unic** - Legea nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.334 din 20 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează.”.

Totodată, intervențiile legislative operate asupra elementelor structurale din legea de bază trebuie marcate cu cifre arabe, cuprinzând o parte dispozitivă specifică fiecărei situații, după următorul model:

„1. Alineatul (1) al articolului 13 va avea următorul cuprins:”.

4. Semnalăm că prin modificarea propusă a **art.13 alin.(1)**, și anume excluderea posibilității adoptării unei hotărâri prin care să se ceară urmărirea penală a unui membru al Guvernului pe baza raportului întocmit de o comisie de specială de anchetă constituită în acest scop, se limitează situațiile în care o astfel de hotărâre poate fi adoptată, ceea ce pare a fi în contradicție cu expunerea de motive.

Totodată, pentru o mai bună redactare, sugerăm înlocuirea expresiilor „de o comisie” și „o anchetă”, prin termenii „comisia” și, respectiv, „ancheta”.

5. La **art.16 alin.(1¹)**, apreciem că soluția legislativă potrivit căreia sesizarea Președintelui României să poată fi făcută și de oricare dintre senatori sau deputați nu poate fi susținută în raport de prevederile Constituției. Astfel, așa cum s-a subliniat în doctrină, legea fundamentală recunoaște numai Camerei Deputaților, Senatului și Președintelui României dreptul de a cere începerea urmăririi penale

împotriva membrilor Guvernului în cazul faptelor săvârșite în exercițiul funcției lor, deoarece săvârșirea acestor infracțiuni reprezintă atât o încălcare a mandatului de încredere acordat de Parlament, cât și a actului de numire a Guvernului de către Președintele României pe baza acestui mandat. Având în vedere această distincție, precum și nominalizarea distinctă a celor trei instituții, apreciem că nu s-a avut în vedere o intersectare a atribuțiilor acestora în domeniu.

Pe de altă parte, deputații și senatorii au posibilitatea de a declanșa procedura privind punerea sub urmărire penală a unui membru al Guvernului potrivit regulilor prevăzute de Regulamentele celor două Camere, decizia finală fiind adoptată de Plenul Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz. Recunoașterea posibilității sesizării Președintelui României de către senatori sau deputați ar putea conduce în practică la situații în care, deși Camera își exprimă, prin hotărâre, voința de a nu cere punerea sub urmărire penală a unui membru al Guvernului, unul dintre membrii Camerei să sesizeze individual Președintele României, ceea ce nu poate fi acceptat. Fiecare dintre senatori și deputați își exprimă **prin vot** punctul de vedere privitor la punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului, neputându-se recunoaște dreptul acestora de a înfrânge voința majoritară a Camerei din care fac parte.

Propunem, de aceea, eliminarea, din cuprinsul **art.16 alin.(1¹)**, a expresiei „sau oricare dintre senatori și deputați”. În această situație, urmează să fie eliminată, din cuprinsul **art.16 alin.(1²)**, sintagma senatorilor și deputaților”.

6. La **art.16 alin.(1²)**, pentru asigurarea unei exprimări corecte, cuvântul „membrii” trebuie redactat sub forma „membri”, iar expresia „de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție” trebuie înlocuită cu sintagma „procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție”.

7. La **alin.(2) al art.16**, pentru un plus de rigoare normativă, expresia „componenta acesteia” se va înlocui cu expresia „componenta nominală a acesteia”.

În ceea ce privește norma propusă pentru **art.16 alin.(3¹)**, semnalăm că instituirea obligației Președintelui României de a cere urmărirea penală a unui membru al Guvernului în cazul în care comisia specială prezintă, potrivit art.16 alin.(3), un raport cu propuneri privind urmărirea penală, nu se corelează cu prevederile Constituției. Astfel, art.109 alin.(2) din Constituție, republicată,

consacră **competența exclusivă** a Camerei Deputaților, a Senatului și a **Președintelui României** de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului. Instituirea obligativității soluției de cerere a începerii urmăririi penale în urma raportului întocmit de comisia specială constituită potrivit art.16 alin.(1) din Legea nr.115/1999 echivalează cu substituirea voinței Șefului Statului cu voința comisiei, ceea ce nu poate fi acceptat. De altfel, o astfel de soluție nu este și nici nu poate fi adoptată, în mod simetric, cu referire la raportul prezentat Plenului Camerei Deputaților sau al Senatului de comisia competentă în această materie. În toate cazurile, decizia finală aparține subiectelor de drept public prevăzute de textul legii fundamentale, orice soluție contrară fiind neconstituțională.

Propunem, de aceea, eliminarea textului.

8. Având în vedere faptul că **pct.II-V** din propunere vizează modificarea aceluiași articol (**art.16**), pentru o mai bună sistematizare a dispozițiilor normative este necesară comasarea acestora într-un singur punct, pct.2 al articolului unic, după următorul model:

„2. Alineatele (1¹), (1²) și (2) ale articolului 16 vor avea următorul cuprins:

„(1¹) ...;”

„(1²) ...;”

„(2)”

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 162/27.11.2000